

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	27XECdo/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	6709200160
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6709200160.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, B., o vymoženie 306,71 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 23Er/20/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoE/52/2014 zo dňa 26. júna 2014, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- II. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- III. Dovolanie o d m i e t a.
- IV. Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 306,71 eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. č. SR 08137/08 zo dňa 14. augusta 2008.

2. Exekučný súd uznesením č. k. 23Er/20/2009-30 zo dňa 26. apríla 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uviedol, že rozhodcovský súd nielenže opomenul aplikáciu príslušných európskych a vnútroštátnych právnych noriem, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, a neskúmal neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve, ale tiež priznal oprávnenej plnenie v rozpore s dobrými mravmi, a to úrok z omeškania v sadzbe 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Rozhodcovský súd neskúmal ani skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov, pričom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch ide o jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, ktorej účastníkom je spotrebiteľ a poskytnutý úver sa v takom prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie

pred rozhodcovským súdom vo svojich dôsledkoch viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú príslušné ustanovenia smernice 93/13/EHS a smernice 87/102/EHS ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) rozhodol uznesením sp. zn. 15CoE/52/2014 zo dňa 26. júna 2014 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“]. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o nekalosti a neplatnosti rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dodal, že rozhodcovská doložka nespĺňa ani náležitosti písomnej formy, keď účastníkmi nie je podpísaná; je obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach, na ktoré zmluva len odkazuje. Ak rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z takto uzatvorenej doložky, jeho rozhodnutie nemožno považovať za vydané oprávnenou osobou.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a), b), d), e) a f) O. s. p. (t. j. že rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania a že sa účastníkom konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané na to oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Podmienky prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

8. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou

dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 256/2013 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 268/2013 6 CoE 116/2013, 6 ECdo 269/2013 6 CoE 117/2013, 6 ECdo 278/2013 6 CoE 133/2013, 6 ECdo 283/2013 6 CoE 19/2013, 6 ECdo 292/2013, 6 CoE 134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a tiež vo vzťahu k odmietnutiu dovolania) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

10. V dovolacom a odvolacom konaní úspešnej povinnej náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.